

דב רובין / מכתב אל ח"כ מרשה פרידמן

התרת ההפלה המלאכותית ושאר עניינים אשר אני אישית, סומך עליהם את שתי ידי. הר"י שני נא להזכירך כי ישנו גבול דק כחוט השערה אשר מעברו השני הופך העניין ל"רכיבה מקצועית על הגל המתקרא מתירנות, וסופו מי ישורנו?

הבה ונראה: את טוענת כי, "אם ידוע שיש בכך סכנות מסויימות ואדם בוחר בהן, זכותו המלאה לעשות זאת". משפט זה ייתכן ועשוי הוא לעמוד בכבוד במבחן הלוגי-פילוסופי ה"טהור של ההגדרה הדמוקרטית באשר לזכות הפרט. לפיכך הרשיני נא לגייס לעזרתך דברי רים שסח לי שופט נוער לא מכבר: "ידוע אתה, בעצם אינני חושש מהמסומם, שהרי ערכו בעת ההזויה הוא כערכה של סחבה מרופטת, לא זה ולא זו אין בכוחם להזיק, אלא שחושש אני מרגע היקיצה של המסומם, הרגע בו מתעורר הצורך המשעבד במנת סם נוספת, ויקרה למדי. אם נניח מראש כי המסומם משולל יכולת עבודה עקב התמכר רותו, נוכל גם להניח כי הוא לא יברור באמצעים, ובכדי לממן את הצריכה עלול מסומם אומלל כזה לפנות אל דרך האלימות והפשע. כאן, בנקודה זאת אינני מוכן לוותר, שכן מופקד אני על שלום הציבור, חכותו הדמוקרטית היא לדרוש הגנה".

ח"כ פרידמן, אם רעיון שחרור האשה כולל, למשל, את התרתה מאותה, "מוסכמה-חברתית שמרנית-אופנתית" כגון חזייה, הרי שבמקרה עליו זה איש לא יינזק במיוחד, מלבד האשה עצמה בנוטלה סיכון רפואי ואסתטי. הדברים אמורים גם לגבי המעשן המושבע המגדיל את סיכוייו בכך וכך אחוזים ללקות בסרטן ריאות. הדבר שונה תכלית שינוי כאשר מדובר בסם משכר שע"פ טבעו הכימי גזקו העצום נעוץ בכושרו השטני להשפיע לא רק על המבנה האורגני, אלא בעיקר על פעילות המוח. התערבות מכוונת, כימית, בתיפקוד המוח, פירוש אהד לה: עיוות האישיות והתפוררה, ויצירת דחפים אשר בכוחם לגרום נזק לפרט ומה שיותר חמור, לזולתו.

ושוב, הבה נייעצר לרגע, ונשאל את עצמי: מה: המתירנות היתרה, האם מסירה כבלים היא או שמא אוסרת היא אותנו בכבלים נוספים?

העתונות הישראלית (14.1.75) ציטטה את דבריו כפי שהתפרסמו בבטאון הסטודנטים בטכניון החיפאי, "אפסילון", כדלהלן: "השימוש בסמים במדינה צריך להיות חוקי. יש למכור את הסמים בפומבי, תחת פיקוח, אך עם זאת לבצע פעולות הסבר מאסיבי. על הצעירים לדעת מהם סמים ומהי התמכרות שפירושה אובדן חלק מהאופי האישי שלהם. אם בוחרים הם בכך במודע, הכל בכדר. אם ידוע שיש בכך סכנות מסויימות ואדם בוחר בהן, זכותו המלאה לעשות זאת".

ייתכן כי ניתן לעבור לסדר היום לאחר מקרא הציטוט, אולם כדאי להיעצר לרגע ולהרהר, שכן דבריך, ח"כ פרידמן, אינם דברים בעלמא של אורח המביע דעתו במור שב רעים של ליל יום ו' על ויסקי וקפה; אלו הם דברים הנשמעים, כביכול, מפי ה"גבורה, מפי חבר כנסת, ויימצאו צעירה או צעיר אשר יאמרו לעצמם ולאחרים משהו כמו: "אויקיי, חברה, הכנסת מאשרת, בואו נרביץ עוד שאכטה..."

מבהינה הסברתית, חינוכית ואקטואלית ה"נזק בדבריך, ח"כ פרידמן, הוא עצום, והוא בעיצומו. רחוק אני מלשבת על הקן של נביא, אולם אין צורך בכושר נבואי מופלג כדי לנחש שהצעד הבא שלך יהיה הגשת הצעה לסדר היום בכנסת בדבר התרת השימוש בסמים. אשר לפיקנטיות — העצובה אמנם — של הנושא, הרי מן ההגיון הוא להניח כי בכך תיקלע חברתנו הרגישה והמתלבטת לויכות מחודש, מכאיב ומזיק.

כי אין ספק שמדובר כאן בניואנס נוסף של הגל המציף את חברתנו, גל אשר שמו בישראל, "מתירנות". אל לך להסיק מאותן מרכאות בהן ציינתי את המושג כי יש בלבי התנגדות עקרונית למתירנות. אדרבא, אני קאמין כי במובנה הטוב של המלה, צפונים בהובה הישגים לא מועטים, חינוכיים וחברתיים שיש בהם שחרור אמיתי מפבלים. במור בנה הרע של המלה, לעומת זאת, אין היא אלא מושג אופנתי כולל שכל המרבה לדוש בו הריהו משובת, למען הויכות הסאלוני. לצורך טיפון זה אנצל את ידיעותי על מאב"קייך, התל בקדושת רעיון שחרור האשה,